



Een zeer rustige Rembrandtlaan ...

Een stille Rembrandtlaan midden jaren '50. Toen nog een B-weg. Het plantsoen kent al aardige bomen. Al aanwezig zijn de winkels. Eén voetgangster achter de kinderwagen op het trottoir. In de verte één fietser en warempel één auto. En daar is dan de ijscoman. Zal hij hier nog wat verkopen? De bebouwing, tot waar later het Winklerplein zou komen, is voltooid.

Een pepiere koker en lege bleksies (1130)

Onderlest wazze me op een camping. Niks zô fijn as 's oches buite smulle van vorse brôôjchies en op ie gemaksie je krantjie leze. Die zemmeltjies zatte in een pepiere koker. Wà doe Besjaon zonder nae te denke? Hij pakt die zak, draait `r aan de bovekant een tuutjie aan, blaes `m hêêl bol op, slaot `m tusse baaije hande kepot en ... een knal! Hij kreeg gelijk aandacht van aandere ouwchies die met dat lekkere weer ok buite zatte met `r krantjie. Hilaoritaait alom én bijval: "Ja joh, dà deeje wij vroeger ok aaltijd!"

Vroeger wier d'r veul gespeuld met afgedankte dinger. Je was aareg blij met een stuksie kepotte vetel dà gebrand wier deur d'r met een plestieke vergrôôtglaosie 't zonlicht op te laete schijne. Je zat dan mêêstal met 'n ploegchie op de trewarband. Spannend was 't of dat endjie van die vetel begon te smeule. 't Duurde soms een hêêl hortie voordat 't begon, en lukten 't êêmel, dan was 't de kunst om 't braandend te houwe. Dat lekkere luchie van dat braandende vetertie zit werempel nóg i je neus as ie d'r aan trugdenkt.

Wat te denke van lege groenteblikke? Werschijnlijk had iederêên wel wat lege blikke in voorraed, want die wiere ommers nooit weggegooid, belnêênt. Bij ons sting d'r aaltijd wel een rijchie ouwe blekke op 't randjie van 't tillechie in 't schuurtie. D'r wiere gekrege steksies of gewonne zaedjies in gekweekt. Of resies vaaref wiere d'r in gemengd. Sting dat rijchie vol, dan was t'r voorraed genogt en de blikke die daernae nog over wazze, mogge gebruikt worde om mee te speule. 's Zeumers, as ie buite in 'n grôôten taail moch, kò je aaindelôôs zoet speule mè lege blikke. Met een haomer en 'n spijker sloog ie gaetjies in d'n bôôjem en je kon je aage, of aanderes, lekker nat giete. Voor veul kaainder was dat d'n êêsten douche, want een echten douche hadde de mêêstes nò nooit gezien.

Hoe grôôs was ie nie as ie gong blik lôôpe? Endjies touw of bot wazze ok in bekant aalle huishouwes wel te vinge. Je gebruikte twêê lege blikke onderstebove. Je maakte d'r net onder de rand, aan weerskante, twêê gaetjies in. Dan was 't de kunst om d'n afstand tusse je hande en de blekke percies goed te krijge. Trots liep ie te pronke hoe grôôt je was. Nie op 't trewar hoor, nêênt, gewoon middenop de Rembrandtlaon! Bussie trappe was ok een spellechie, mor hoe dat percies gong, weet 'k nie meer. 't Maakte wel veul herrie, mor vast nie zôôveul as die pepieren buil die me man van de week hard liet klappe!

Korsjonno